

- „Мож', момче-то, ся посвѣни,
„Знашь — момѣкъ ся казва.
— „Е, какво е — какво прави? —
„Готвѣхъ ся да дода;
„Пѣкъ работа не мя остава:
„Рѣкохъ да нарѣдѣмъ..
— „Ненчо ѣ добръ: почива си,
„А Добри шо стана?
— „Послахми му и той лѣгна:
„По леко му стана.
„Ами иска да си иди —
„Незнамъ шо да правимъ?
„Само, незнамъ, какъ ще сѣди:
„Колѣ да му хванимъ?
„Пари-тѣ сѣ, веч', събрани:
„Днесъ да имъ заплатимъ.
„Дано нѣкакъ ся обърни —
„Тогазъ да гы пратимъ?
„Дойди и ты — да гы смѣтнимъ,
„Кому шо ся пада —
„Предъ сички-тѣ да гы дѣлимъ,
„Да не става свада.

XLIII.

Пенчо свика вси другари
И тѣ ся събрахъ;
Изсина Димо сички пари —
Братски гы дѣлихъ.
Два-та дѣла оставихъ.
За Добря и Невча —
Дѣду Диму гы дадохъ,
Той гы свърза в' кърпѣ.
Постояхъ, говорихъ —
Дѣдо гы почерпи,
А кѣщни-тѣ 'се готвѣхъ
И стържѣхъ пити.